

Prenumerata w miejscu kwartal-
nie złp. 12 — miesięcznie złp. 4.
Ner pojedynczy gr. 10.

N^{RO} 340.

Prenumerata na prowincji z opłatą
pocztową złp. 20 kwartalnie.

w Warszawie dnia 20 Grudnia 1829 roku w Niedzielę.

WIADOMOSCI HANDLOWE.

LONDYN. — Dnia 4 grudnia. — Żądanie o piękne ga-
tunki pszenicy, jęczmienia i owsa, było dnia dzisiejsze-
go bardzo znaczne; płacono nawet parę szyl. drożej.

Ceny średnie ostatniego tygodnia.

	Sześć tygodn.		Tygodniowa.		Cto	
	szyl.	pen.	szyl.	pen.	szyl.	pen.
Pszenica.	58	3	56	10	30	8
Jęczmień.	31	3	30	8	15	4
Owies.	22	—	21	9	13	9
Żyto.	32	—	33	2	21	3
Fasola.	36	10	35	8	15	6
Groch.	38	—	38	1	12	6

WIADOMOSCI KRAJOWE i ZAGRANICZNE KROLESTWO POLSKIE.

Dyrekcja jeneralna poczt królestwa Polskiego.

Pomimo wydane na dniu 20 listopada r. z. Nr. 14,902
i na d. 21 kwietnia r. b. 4769, obwieszczenia, dyrekcja
jeneralna dostrzega, iż częstokroć jeszcze posyłane są
w listach bilety kassowe i inne papiery kurs pieniężny
mające, bez zadeklarowania wartości onychże, tak dale-
ce: że nawet defraudacje podobne przy otworzeniu listów
zalegających, znalezione zostały. — Gdy ztąd odsyłają-
cy ponosić mogą znaczne straty, Dyrekcja jeneralna po-
stępowanie podobne nie może przypisać jak tylko ich nie-
wiadomości, dla czego zniewolona się być widzi ostrzedz
publiczność, iż podług art. 36 części II statutu organi-
cznego pocztowego z dnia 8 lipca 1817 roku w tomie III.
dziennika praw, na stronie 334 ogłoszonej, nietylko
wynagrodzenie w przypadku straty posyłanych bez za-
deklarowania wartości biletów kassowych miejsca mieć nie
będzie, lecz za dostrzeżeniem podobnej defraudacji, ja-
ko dochód kassy pocztowej, w zniżeniu należnego jej por-
torji uszczuplającej, kara opłacenia dziesięciu procentów
od przemilczanej wartości, prócz kosztów śledczych i pro-
cessowych, nieochybaie wskazana zostanie. — Nadmien-
nia przetm Dyrekcja iż niniejsze ostrzeżenie podane jest
takżo do dzienników wojewódzkich, aby tém pewniej do-
szło do wiadomości powszechniej. — W Warszawie dnia
2 grudnia 1829 r. — Radca stanu dyrektor jeneralny po-
licji i poczt, A. Sumiński. — Sekretarz jeneralny, Wi-
dułiński.

— *Banck Polski.* Podaje do publicznej wiadomości, iż
dla zamknięcia rachunków z końcem upłynionego roku,
zawieszono zostaną począwszy od dnia 23 b. m. do 1 sty-
cznia 1830 r. czynności i interesa Banku, z wyłączeniem
wymiany biletów kassowych, która w dniach i godzinach
zwyczajnych uskutecznią będzie. — W Warszawie dnia
11 grudnia 1829 roku. — Radca stanu prezes. Ludwik hr.
Jelski. — Sekretarz jeneralny Hassmann.

— *Łażnia* parząca poprawna i łazienki zwyczajne przy
ulicy Tamka pod liczbą 2871 za ś Kazimierzem, przez
podpisanego wymurowane i zupełnie ukończone, otwarte
już zostały, w których wszelkich napojów i jedzenia
za pomierną cenę dostać można. — Kazimierz Naimski
właściciel.

Wiadomości Warszawskie.

— Dnia 18 b. m., jako w rocznicę imienin Najjaśniej-
szego cesarza i króla, składano powinszowania J. C. M.
Cesarzowi W. Xięciu. W kościele katedralnym od-
było się uroczyste nabożeństwo, również w kaplicy Zam-
kowej i wszystkich kościołach. JW. Sobolewski przezy-
dujący w radzie, dawał świetny objad; wieczorem było
w teatrze widowisko bezpłatne i oświecono domy stolicy.
— Metropolitalna kapituła tutejsza obrała JW. JX. Edw.
Czarneckiego administratorem archidiecezji Warszawskiej.
— W roku następnym ogłoszone ma być dzieło o este-
tyce architektury z 25 tablicami in folio, budowniczego A.
Idakowskiego.

— Niewiadomy dotąd złodziej, zakradłszy się na chór-
czyli też na strych kościoła kolegiaty Kieleckiej, zabrał
różne kosztowności w d. 23 listopada r. b.

— W roku następującym 1830, wychodzić będą z drukarni
Banku Polskiego dwa pisma periodyczne, jedno jako dal-
szy ciąg teraźniejszych wiadomości handlowych w obszer-
niejszym zakresie, a drugie nowe pod tytułem: Bibliote-
ka handlowa.

— W Wilnie ma się wkrótce rozpocząć druk Historji
literatury polskiej, ma to być drugie wydanie znanego dzie-
ła Bentkowskiego, które jednak przez pracowite szperania
wydawcy P. Malinowskiego tak urosło, iż zamiast dwóch
z 6 tomów składać się będzie. Wydawca korzystał wie-
le z biblioteki publicznej w Petersburgu, w którą weszła
zamożna w rzeczy polskie biblioteka Załuskich.

— Na profesora kliniki w królewsko — Warszawskim uni-
wersytecie, został wezwany P. Karol Kaczkowski, dotych-
czasowy doktor i profesor przy liceum Krzemienieckim,
zaszczytnie znany z swęj biegłości w nauce. Słychać, iż

do wspomnionej katedry wzywany sławny Frank, wymawiając się starganami siły, polecił na swoje miejsce P. Kaczkowskiego niegdyś swego ucznia, któremu poprzednio uniwersytet Wileński miał także jedną z swych lekarskich katedr ofiarować. P. Kaczkowski rozpocznie swój kurs od Nowego-Roku.

— Mamy w Warszawie służących płci żeńskiej 18,134; płci męskiej 14,381. Między ostatnimi jest 1300 stangretów i furmanów, 3410 lekarzy i chłopców do usług, 4140 parobków i strużów, 128 kamerdynerów, 141 snarkierów, a wreszcie mieszczą się służący do różnych usług używani i służący kościelni. — Sanek do najęcia jest w ogóle teraz 650.

— W dniu 4 b. m. zakończył życie 112 lat mający starzec Wojciech Kiepiński, mieszkający w dobrach J.W. Karnkowskiego; żył trzeźwo, pokarmy jego były zwyczajne leguminy i jarzyny, regularnie co niedziela udawał się pieszo do kościoła o pół mili odległego, nie chorował nigdy, zostawił syny, wnuki i prawnuki.

— Redakcja *Pamiętnika dla płci pięknej* uwiadamia zamieszkałych na prowincji, iż na mocy zawartej umowy z dyrekcją jeneralną poczt królestwa polskiego, wszystkie urzędy pocztowe otrzymały polecenie przyjmowania prenumeraty na periodyczne pismo *Pamiętnik dla płci pięknej* za cenę kwartalną złotych polskich 12. Pismo to stosownie do ogłoszenia prospektu, wychodzić będzie co każdy pierwszy i piętnasty miesiąca, zaczynając od 1 stycznia 1830 r. w poszytach około trzech arkuszy zawierających. Przedmiotem jego są różne rodzaje poezji i prozy pod takim uważane względem, iżby surową nie zrażając uczonością korzystnie umysł zatrudniały. W Warszawie przyjmuje prenumeratę kantor drukarni A. Gałęzowskiego i komp. xięgarnie Zawadzkiego i Węckiego, Szeblera, Huguesa, Kermen, Brzeziny, Glicksberga Lewenglicka skład Huguesa, Magnussa, magazyn Wemmera, sklepy Ciechanowskiego, Kelichena i Ubogich.

— Dziś zimna stopni 4.

ROSSJA. — Z Odessy d. 20 listopada (2 grudnia). — Ostatnie cztery dni przepędziliśmy tak spokojnie, jak dzień, które tamte poprzedziły; żadnego wypadku nie było w mieście. W kwarantannie tymczasowej umarły dwie osoby, a dwie zachorowały. W kwarantannie portowej nikt nie umarł i nikt na nowo nie zachorował.

— Wiadomości odebrane przez nas z Kiszenewa, Dubasarsa i okolicy Odessy, są zaspakajające.

— Rozeszła się była w ostatnich dniach wieść, iż w wsi P. Cybulskiego w obwodzie Tyraspolskim pokazała się zaraza, atoli po uczynionem śledztwie pokazało się, że wieść ta zupełnie była bezzasadną.

ANGLJA. — Z Londynu d. 4 grudnia. — Margr. Palmella przybył do Anglii, ale jak *Courier* powiada nie w dyplomatycznym charakterze. Wystrzały z dział dane za jego przybyciem do Dover, tyczyły się, jak tenże dziennik powiada, xięcia Esterhazygo, który razem z margrabią wysiadł na ląd, a z powodu pokrewieństwa z rodziną królewską w Anglii, ma prawo niezaprzeczone do podobnego honoru. (Xiężna Esterhazy jest siostrą panującego xięcia Turn i Taxis).

— Otworzono niedawno testament sławnego chemika Davy. Bratu swemu zapisał 300 fnt. szt. rocznego dochodu

i 2000 fnt. kapitału, tudzież swoje książki chemiczne, aparat chemiczny, sprzęty myśliwskie, medale i półmisek srebrny zrobiony z medala Rumfordzkiego. Zapisał także różne legata po 100 i po 50 fnt. szt. różnym przyjaciółom swoim, jakoto: doktorom Wanch, Babington, Wilson i Brodie. W przypiskach do testamentu przydanych, uprasza żonę, aby po swojej śmierci, zapisała bratu jego serwisy srebrne a na przypadek gdyby ten nie żył już wtenczas, najstarszemu dziecku tegoż. Jeden z serwisów które posiadał, był nieboszczykowi darowany przez wiekopomną pamięć cesarza Alexandra, a drugi miał od komitetu właścicieli kopalni węgla kamiennego. Wrazie gdyby brat i jego dzieci umarli pierw nim Lady Dawy, uprasza ją, aby rzeczzone serwisy stopniowo na fundusz do ustanowienia medala, corocznie dawać się mającego za najużyteczniejszy wynalazek chemiczny w Anglii lub w Ameryce Angielskiej. Upraszał nareszcie aby pochowano ciało jego tam gdzie umarł, dodając te słowa: *natura curat suas reliquias*. (Natura ma sama staranie o szczątkach swoich).

-- Pewien majątny miłośnik pyrotechnji, dał niedawno w okolicach Londynu, fajerwerk dowodzący do jakiego stopnia sztuka malownicza da się w ogniu wystawić. Przy końcu widowiska wypuszczono balon. W mgnieniu oka wyleciał w górę jak strzala; o 500 sążni nad ziemią dały się z niego słyszeć trzy wystrzały; po nich okazał się złoceisty anioł z błękitnymi, zielonemi i czerwonymi piórami u skrzydeł, trzymający w ręku napis: *God save the king*, który na tle białem pałał czerwonym ogniem. W kilka minut z wielkim trzaskiem zniknął anioł, a natomiast ujrano róg obfitości napelniony różnemi kwiatami w rozmaitych kolorach, te zaś kwiaty wysypując się, spadły ku ziemi. Wreszcie znowu potrójny wystrzał dał się słyszeć; róg obfitości zniknął z kwiatami, trzy gwiazdy jaskrawe zaczęły błyszczeć jak gdyby na niebie, i zniżając się razem z balonem, zgasty.

AUSTRJA. — Dnia 30 listopada o godzinie 8 wieczorem dało się uczuć wstrząśnienie ziemi w Insprachu, lekkie i horyzontalne, a po niem nastąpiło drugie o godzinie 2 po północy. Przez cały ten dzień panowała cisza największa, rano była duża mgła, a wieczorem niebo mocno zachmurzone.

— Słychać tu że mocarstwa sprzymierzone zgodziły się na to, aby Grecja była krajem niepodległym i w niczem od Turcji niezawisłym. Forma rządu ma być monarchiczna, ale kto na nowym zasiadzie tronie, dotąd jeszcze nie rozstrzygnięto.

— Z Parmy odebrano przez sztafetę wiadomość iż zdrowie arcyksiężny Marji Ludwiki, xiężny Parmeńskiej, które od niejakiego czasu znacznie było nadwergężone, tak dalece teraz pogorszyło się, iż lekarze lękają się o życie tej monarchini.

EGIPT. — Listy z Alexandrii pisane w ostatnich dniach października, skreślają smutny obraz szkody, przez tegoroczny nadzwyczajnie wielki wylew Nilu zrzędzonej. Znaczne zapasy bawełny i zboża zniszczone zostały, a nadzieja pomyślnego zbioru zupełnie upadła. Wice-król wydał rozporządzenia zakazujące tymczasowie wywozu zboża z Egiptu. W chwili gdy odchodziły listy, Nil nie był jeszcze spławny, przezco handel Alexandrii niemało ucierpiało.

HISZPANJA. — Z Madrytu dnia 28 listopada — Infant D. Francisko powrócił dnia wczorajszego do stolicy z małżonką swoją. — W okolicy Madrytu zbierze się 30,000, wojska, przeznaczonego do wykonania rozmaitych obrotów w czasie pobytu dostojnych gości i zaślubin królewskich.

— Od niejakiego czasu rozchodzi się wiadomość, że król mianował pana Calomarde prezesem rady ministrów, ale urzędowego nie masz nic w tej mierze. Mówią także, że pan Arjenna został mianowany dyrektorem policji w Madrycie.

— Słychać, że nowa wyprawa do Meksyku składać się będzie z 14,000 wojska, ale wątpić potrzeba aby mogła przyjść do skutku, już to dla braku funduszy na kosztą przeprawy i utrzymania, już to, że nie mamy dostatecznej liczby okrętów pod tak znaczną siłę i do tak dalekiej żeglugi.

— Królestwo Neapolitańskie byli dnia 11 w Tarragonie.

— Przypadek któremu uległ wielkorządca Eguja, sprawił że odtąd we wszystkich biurach, używają do otwierania ekspedycji, nożów z trzonkami na 5 stóp dłużymi.

KRAKOW. — Dnia 15 grudnia. — Skutkiem ojcowskiej staranności senatu rządzącego o dobro naszej krainy, założoną zostaje w Krakowie szkoła Techniczna, która obejmując szczególnie, nauki do praktycznego użycia zastosowane, a których szukanie po obcych krajach, na znaczne koszty wystawiać zwykło rodziców lub opiekunów: dopełnia tym sposobem powszechnych życzeń obywateli wynurzanych nawet na zgromadzeniach reprezentacji krajowej. Rodzice przeto, życzący sobie korzystać z tego nowego dobrodziejstwa, mają się zgłaszać do W. Czapskiego inspektora instytutów naukowych, lub protektorów szkół licealnych, gdzie się o dalszych warunkach przyjmowania dowiedzieć mogą. — Plan tej szkoły technicznej następujący jest: — I. Klasa: Grammatyka polska, niemiecka, arytmetyka, rysunki z kaligrafją, religja i moralna nauka, historia i jeografia, historia naturalna. — II. Klasa: Grammatyka polska, niemiecka, jeometria, rysunki z kaligrafją, religja, i moralna nauka, historia i jeografia, historia naturalna. — III. Klasa: (Oddział kunsztów), ćwiczenia stosowne polskie i niemieckie; rysunki, mechanika elementarna, chemja zastosowana, budownictwo, technologja, religja i moralna nauka. — (Oddział handlu). Ćwiczenia polskie i niemieckie, registratura, umiejętności handlowe, towaroznawstwo, (*Waarenkunde*) historia i jeografia handlowa, religja i nauka moralna, kaligrafja.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Gazeta Lwowska donosi, że tom III. Powieści historycznych polskich Stanisława Jaszowskiego już jest w druku. Między innemi zawierać będzie nową, jeszcze niedrukowaną powieść: *Szwedzi we Lwowie*.

— Nakładem Fr. Pillera we Lwowie wyszła nowa grammatyka języka polskiego przez M. Suchorowskiego. Dzieło to przypisane xięciu A. Longinowi Lobkowiczowi, gubernatorowi i prezesowi stanów Galicji i Lodomerji, ma następujący tytuł: *Theoretische und praktische Anleitung zum gründlichen Unterricht in der polnischen Sprache, nach einem neuen und ganz eigenen Plane bearbeitet von Mi-*

chael Suchorowski, sämtlicher Rechte der Philosophie und der freien Künste Doktor. — Xięgarskie ogłoszenie tego dzieła, poleca je w następujących wyrazach: „Nie wyliczając zalet systematycznego planu, którego się autor w ciągu dzieła tego trzymał, pozostaje nam dołączyć tę uwagę, iż szczególniejszym było jego zamiarem, wszelkie, językowi polskiemu właściwe odmiany, z jednego głównego podziału spółgłosek, najkrótszym, do pojęcia łatwym sposobem wyłożyć, i praktycznie wyjaśnić. Jak teoretyczna część dzieła, odznacza się wykładem związłym i jasnym, porządną i ugróntowaną pisownią, wyjaśnieniem trzech rodzajów i spadkowań, wprowadzeniem jednej tylko formy czasowania, stosowną i duchowi języka właściwą składnią; w równymże stopniu część onego praktyczna odznacza się w najprzyjemniejszy sposób tłumaczeniami i wyborem bajek, sonnetów, ballad, satyr i t. d. z Kochanowskiego, Krasickiego, Karpińskiego, Mickiewicza i wielu innych. Pomienione korzyści rozwijają uczącemu właściwy charakter i głębokiego ducha tego języka, najznakomitszego z słowiańskich, a poprawne wypracowanie zadań ćwiczących, uwalnia uczącego się bez nauczyciela, od potrzeby ich poprawiania. Na szczególną również zasługuje uwagę, że niezważając na liczne trudności, jakie były do przezwyciężenia tak w wypracowaniu dzieła, jako i przedstawieniu systematu dotąd nieużywanego, ogół jego jest wyłożonym płynnie, treściwie i w najściślejszym porządku. Zamyka to dzieło tablica wzbogacona uwagami, wyliczająca w chronologicznym porządku, klasyków ze wszystkich wieków literatury polskiej.

— *O potworach ludzkich.* — W piśmie francuzkiem *Journal encyclopedique*, miesiąca listopada 1772 roku, doniesiono było o kobiecie jednej mieszkającej we wsi Zonenkerka koło Bruges, która dnia 5 września 1772 roku urodziła chłopca i dziewczynę zrosłe razem z sobą. Monstrum to miało dwie głowy, cztery nogi, cztery ręce i jeden brzuch. Gdy jedna część jego przyjmowała pokarm druga zasypiała. W tydzień po urodzeniu jedna i druga umarła, a za przyczynę tego uznano, iż dziewczyna nie była doskonałe wykształcona i że śmierć jej pociągnęła za sobą śmierć chłopca. Tegoż samego roku, dnia 31 grudnia, w parafji Boassura, urodziło się podobnego rodzaju monstrum, ale tém osobliwsze iż chwilą piérwéj taż sama matka wydała na świat chłopca. Były to dwie dziewczyny zrosłe z sobą od szyi aż do łędźwi. Miały jedne piersi, a w nich dwa serca. Dwie głowy dość kształtne, twarzami były do siebie obrócone. Obiedwie po urodzeniu były ochrzczone, równie jak chłopiec który zupełnie był kształtny.

WIADOMOSCI NAUKOWE.

O wyrobach lnianych jako najważniejszym przedmiocie przemysłu technicznego i gospodarstwa narodowego.

(Dalszy ciąg.)

Wyroby uzyskawszy należytą białość, wymywają się w wodzie z mydłem, a niekiedy nawet w wodzie są walcowane, suszą się potem, przeciągają jeszcze raz przez gumowaną wodę, i na tém kończy się ostatnia czynność. W niektórych fabrykach, gładzą się jeszcze w maszynie, składają się in 4to, a tak złożone idą pod rozpoznanie zwierzchności, która nadaje im ostatnią cechę już jako towarom kupieckim.

Opisałem tylko sposoby bielenia które w mniejszych blichach są używane, w wielkich bowiem fabrykach wyrobów lnianych, czynią z nich tajemnicę i nikt sztuki blichowania pod surową karą wyjawiać nie może. W ogólności, użycie wapna jest pod chłostą i konfiskatą wyrobów zakazane.

W niektórych blichach używają popiołu z krówiem łajnem, mieszając go z popiołem i wodą. W tym ługu moczą przez noc wyroby, a potem rozgrzewszy ług używają go jeszcze, ale tego dalszego użycia sposób, nie jest nam wiadomy. Jeżeli sztybkie wybielenie idzie, potrzeba rozpuścić funt niegaszonego wapna w naczyniu zawierającym cztery wiadra już rozpuszczonego i przerobionego gnoju krowiego, dolewając do niego jedno wiadro wody, a dopiero użyc do bielenia.

Ta mieszanina łajna krowiego z wapnem, tak ostry ług czyni, iż w użyciu jego trzeba być bardzo baczny, aby płótno wyjęte z tego ługu pierw nim rozpostarte na blichu zostanie, było w wodzie dobrze wypłukane i wykręcone, inaczej zachodzi obawa aby ostrość tego ługu nie pozostała w płótnie, przezco dostałoby plamy już niczem wywabić się niemogące. Płótna w mokrym stanie utrzymywane, są zabezpieczone od ostrości ługu tego. A im więcej łajno krowie jest spetryfikowane tym mocniejsze jest jego działanie. Sól ługowa pomieszana z wapnem i łajnem krowiem niszczy każdy kolor, bez wapna zaś bieli nawet kolorowe płótna; uważać więc na to trzeba, aby gnoj nie miał w sobie dużo stomy bo jej kolor snadnie udziela się wyrobom.

Podług wskazanych tutaj sposobów byle przy pomyślniej pogodzie, można wybielić płótno w ciągu jednego miesiąca.

Wspomniałem już wyżej że wziętość płócien Szlązkich winna jest swoje sławę zakazowi używania wapna w blichach. Wiele przykładów przekonało już, że niestosowne użycie wapna jest bardzo szkodliwe, jak to spostrzegać się daje na hollenderskich i westfalskich płótnach. Jednakże wapno trafnie użyte, może być użyteczne i nieszkodliwe. Zawisło najwięcej od tego, aby tyle wapna do popiołu użyć, iżby go w popiele zaledwie dostrzedz można było. Ług z tej mieszaniny otrzymany, jest skuteczniejszy jak ług robiony z potażu i popiołu bo ma w sobie więcej tej własności przez którą niszczy kolor naturalny w materiale surowym i przyspiesza wyciąganie tegoż koloru przez działanie atmosferyczne. Użycie wapna ma jeszcze i tę niedogodność, że wyroby w ługu takim moczone, wciągają w siebie wilgoć i prędko żółkną.

Blichy hollenderskie mają w sobie coś im tylko właściwego i zasługują na wzmiankę. Hollendrzy wyrabiają bardzo wiele ozdobnych towarów z przedzy lnianej za granicą nabywanej, mają więc pewne im tylko znane sposoby nadania białości przedzy i wyrobom swoim.

Najsławniejsze w Europie blichy są w okolicach Harlemu: liczą ich do osmnastu, z których 8 zajęte są blichowaniem płótna, a inne 10 blichowaniem przedzy. Te blichy nie tylko zatrudniają wyroby krajowe, ale nawet i zagraniczne a mianowicie Szląskie i Angielskie. Wybielają oni i przedzę do fabryk wstążek i koronek.

Co do sposobu wybielania płócien i przedzy, blichy Harlemskie, niewiele się różnią od Szlązkich. Gatunkują w nich naprzód przedzę co do jej delikatności i dobroci i układają stopniowo w blichu. Potem biorą żelazny kociołek obejmujący 300 fut. przedzy, nalewają go do trzeciej części wodą i nad nią w rozwieszonej siatce kładą warstwę przedzy, którą przesypują dobrze utłuczonym i przesianym popiołem zwanym urzędowy. Na popiół idzie przedza, na przedzę znów popiół, aż póki się kociołek nie napelni w tej proporcji iż do 300 fut. przedzy wychodzi 60 fut. popiołu urzędowego, a dopiero na wierzchu

związawszy siatkę przyciskają przedzę ciężarem pod którym 3 godziny zostaje. Wydobytą wystawiają na wolne powietrze i płuczą dopóty, dopóki z przedzy czysta woda nie odchodzi, a w końcu kładą ją w szaflik do namoczenia ługowego. Do podobnych dwóch szaflików przyznacza się kociołek ługu i jeden robotnik. W takim kociołku rozpuszcza się 30 fut. popiołu urzędowego i ługiem z niego nalewa się przedza, a gdy przez nią przecejdą się dwa wiadra ługu, pokrywają przedzę grubym sukrem i polewają rozgrzanym ługiem; dziennie 15 razy powtarza się ta czynność, którą w ciągu 12 dni ponawiają 2 lub 3 razy przez dostateczne namoczenia przedzy. Po ostatniem wzmoczeniu w ługu, wydobytą przedza kładzie się w beczki i nalewa najprzód letnią, potem gorącą a w końcu wrzącą wodą; takie stopniowanie dzieje się z przyczynności, aby przedza nie żółkła; wydobytą z wody, wykrecąją na maszynie a potem rozpościągają na murawie przez dni 5 i polewają wodą.

Nim na blich pójda nici, roztrząsają je pierw należyście i roztrzępią a ile razy powietrze podczas pogody osusza nici, polewają je wodą, którą szaflikami z kanałów wązkich przy blichach znajdujących się, czerpią. -- Z blichu kładzie się przedza znów do ługu, potem na blich to na przemian trwa przez dni 10 lub 12 dopóki należytej białości nie uzyska. Na ostatni raz zostaje przedza przez dni 8 w serwatce, przyciśniona ciężarem, tak długo, póki robić serwatka nie zacznie.

Przedza tyle razy moczy się w serwatce ile do jej białości potrzeba. Wydobytą z serwatki, wygnietają nogami i wykrecają czyli wyzymają. Te czynności poruczają wyłącznie kobietom. Po wypłukaniu krochmalą cokolwiek przedzę, która idzie teraz na wagę, pakuje się i rozsyła do fabryk.

Blichy w Harlemie nie używają do ługu potażu, ale tylko popiołu znanego pod nazwiskiem urzędowego; namienić tu jednak potrzeba, iż to nazwanie nie pochodzi od rośliny urzętu ani od wierzby, ale od skałcynowanej drożdzy winnej którą farbbarze używają zwykli. Na tem zakończmy te ogólne powierzchowne uwagi nad blichami; wspomnieliśmy o nich jako o najważniejszych przedmiotach przy fabrykach lnianych i zasługującym na uwagę w tej gałęzi zarobku gospodarstwa narodowego.

Harlem posiada jak już namieniło się, 8 blichów płótna: każdy z nich wybiela 6000 sztuk towarów lnianych a za każdą sztukę pobiera najmniej 5 zł. hollen. Zarabia więc każdy blich przez przecięcie licząc 30,000 zł.; zwiąwszy zaś zarobek ośmiu fabryk przez przecięcie, wynosi 240,000 złotych hollenderskich. Co do blichów na przedzę, nie mamy dostatecznych wiadomości, przeto nic w tym względzie nie jesteśmy w stanie udzielić.

Do ukończenia należytego blichu przedzy, wychodzi rocznie 1665 beczek serwatki przy każdej blicharni, wszystkie więc 10 blicharni potrzebują 16,665 beczek serwatki, za którą rolnicy, mieszkający w okolicach Harlemu 25,000 zł. hol. pobierają. Ta jedna okoliczność niemało się przyczyniła do zaludnienia w tym kraju i do rolnictwa.

Piękne blichy okolic Harlemu, pobierają nie małą opłatę, jak przekonywa o tem następujący przykład: Pewien kupiec którego oddał do jednego z tamtejszych blichów płótno w Kambréj wyrobione, mające 72 łokci długości a 2 łokcie szerokości, zapłacił za piękne oneż wybielenie 53 zł. hol. Płótno te wysłane zostało do Hiszpanji.

(Dokończenie nastąpi.)

TEATR NARODOWY. — *Chłop milionowy* czyli *Dziewczyna z świata czarownego*.

TEATR ROZMAITOSCI. — *Bióralsiści*. — *Państwo starszkwiewiczowie*. — *Trafka kosa na kamień*.